

Nedenforstående er advokat Anders Flatabø sine kommentarer til Henry Østhassel på dommen i Oslo Tingrett.

- - - - -

Fra: Anders Flatabø [mailto:anders@advokatenepst.no]

Sendt: 27. juni 2008 14:08

Til: henry@neosign.com

Kopi: 'Olav Marius Øyehaug'; f.wildhagen@haavind.no; trond.gram@tu.no; 'Andreas Poulsson'

Emne: Dom i sak Østhassel - Staten v/Finansdepartementet

Jeg viser til telefonsamtale av i dag.

Vedlagt følger dom i sak Østhassel - Staten v/Finansdepartementet av 26. juni 2008 (mottatt i dag).

Staten frifinnes. Saken tapes således, selv om retten presiserer at det er under tvil. Saksomkostninger tilkjennes ikke.

Det som er overraskende er at retten på side 8 ikke finner det sannsynliggjort at Leirfall i SND ga deg uriktige opplysninger om ulønnet egeninnsats. Retten finner ikke at vitneutsagnene er klare/entydige nok!!

"Når det gjelder vitneutsagnene fremstår de etter rettens oppfatning ikke entydige når det gjelder hvilke opplysninger de mener de har fått av representanter for SND rundt i landet. De og deres revisorer forhold seg ulikt til de opplysninger de fikk. De fleste av de personer som vitnet for retten har likevel forklart seg i samsvar med Østhassel, nemlig at de var forespeilet at ulønnet egeninnsats ville gi grunnlag for Skattefunnmidler".

På bakgrunn av at retten finner det "uklart" i hvilken grad det ble gitt villedende informasjon, kommer retten til på side 9 at du ikke har sannsynliggjort at du hadde klare forventninger til å få fradrag for ulønnet egeninnsats!! Dommeren nevner ikke Randi Eik i Lister likningskontor, som klart bekreftet at SND innrømmet feilinformasjon. Retten unnlater videre å nevne at du faktisk fikk utbetalt pengene før du disponerte i henhold, og hvilken forventning utbetalingen ga sammen med Leirfall i SNDs klare veiledning.

At revisor også ble lurt av Leirfall i SND og i retten bekreftet den villedende informasjonen brukes mot deg, ved å legge til grunn at "revisor, som profesjonell aktør, var kjent med eller gjorde seg kjent med det regelverk som til enhver tid gjaldt for skattefunnordningen". Revisor sa for øvrig ikke i retten at han bygde på Østhassels opplysninger, slik retten uriktig har lagt til grunn. Revisor sa tvert i mot at han bygde på Leirfalls opplysninger.

Retten finner det videre på side 9 ikke dokumentert at lånet ble gitt under forutsetning av tildelte skattefunnmidler, selv om dette kommer frem i Styreprotokollene. Her bør vi føre investorene som vitner, idet retten noe overraskende kommer til at det må dokumenteres at lånet ble gitt under forutsetning av tildelte skattefunnmidler. Jeg forstår ikke dette all den tid det var ca. 2 millioner på konto rett før leieavtalen i USA ble signert, og det er klart dokumentert i Styreprotokollene og bevitnet av adv. Jacobsen at Skattefunn var årsaken til at dere valgte å satse på egenhånd i USA. Det må ikke dokumenteres hvorfor dere fikk investorpengene, så lenge pengene var der, og ble forbrukt på grunn av Skattefunnvilledningen.

Videre mener retten at det ikke er sannsynliggjort at bortfall av skattefunnmidlene var årsaken til selskapets tvangsoppløsning, idet Lister tingrett bygget sin kjennelse på manglende årsregnskap, revisjonsberetning m.m. for 2004. Imidlertid har ikke retten fått med seg dokumentasjonen fra revisjonsselskapet, som dokumenterer at det er manglende betaling på grunn av manglende likviditet som er årsaken til at regnskapene ikke ble sendt inn. Retten mener videre at selskapet også hadde andre problemer av betydning for selskapets tvangsoppløsning, uten at retten går nærmere inn på hvilke disse var. Advokat Jacobsens vitnemål om at han ikke kan si noe om selskapet hadde tjent penger eller ikke uten villedningen, vektlegges her.

Jeg kan ikke se at momentene for årsakssammenhengen er relevante for resultatet, da Staten under hovedforhandling uansett aksepterte ansvar for det investortapet på ca. 2 millioner (tilsvarende negative kontraktsinteresse), under forutsetning av at det forelå ansvarsgrunnlag.

Retten unnlater dessuten å nevne kjernen i saken at FIN og Forskningsrådet høsten 2002 holdt åpent at ulønnet egeninnsats skulle inn under Skattefunn i Skattefunnforskriften, som superbrukerne fra SND ble orientert om av Forskningsrådet, selv om endringen krevde lovendring. Derigjennom skapte de forventninger hos SND, som ga utslag i grovt villedende rådgivning av gründere med ulønnet egeninnsats.

Det er oppsiktsvekkende at retten ikke har funnet det bevist at Leirfall villedet deg nok til å skape en berettiget forventning med de vitneerklæringene som har vært både muntlig og skriftlig (tatt inn i saken). Retten taler seg selv imot ved å skrive at *"De fleste av de personer som vitnet for retten har likevel forklart seg i samsvar med Østhassel"*.

På en måte har retten ansett det som bevist at du ble villedet, men ikke ansett det som bevist at du ble villedet i tilstrekkelig grad til å ha en berettiget forventning om fradrag for ulønnet egeninnsats.

Jeg opplever rettens resonnement i dommen som merkelig. Enten så er det bevist at du ble fortalt av SND at Skattefunn ga fradrag for ulønnet egeninnsats, (og da har du etter mitt skjønn en klar forventning om fradrag), eller så ble du ikke fortalt noe slikt. Jeg kan ikke utfra det som hevdes opplyst fra SND i saken se at det er rom for å bygge på at du ble villedet, men ikke nok til å ha en berettiget forventning. Rettens resonnement innebærer at det skal mer til for at staten skaper forventninger om rettigheter enn klar informasjon gitt på flere møter med oppfølging, som beviselig er gitt til andre.

Dommen er mottatt forkynt av meg i dag, slik at ankefristen er senest 27. juli 2008. På telefon i dag bekrefter du at du anker, og jeg påtar meg med dette oppdraget med å anke under vilkår som angitt i tidligere oppdragsbekräftelse.

Med vennlig hilsen
Advokatene Poulsson, Sibbern og Trosdahl

Anders Flatabø
advokat
Tel dir: 23 23 97 14
Mobil: 99 10 60 80